

РЕШЕНИЕ

№ 4894

гр. София, 18.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.07.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5396** по описа за **2023** година докладвано от съдия Геновева Йончева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „ДОСТАВКИ БГ“ ООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя В. Й. Г., чрез адв. М. П., срещу решение № 1799 от 19.04.2023 г., постановено по НАХД № 14954/2021 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 18 състав, изменящо издаденото срещу него Наказателно постановление № 562603-F568721/23.02.2021 г. на началник отдел „Оперативни дейности“ С. в ЦУ на НАП.

По изложените доводи за неправилност на съдебния акт се иска отмяната му. Касаторът претендира неправомерност на ангажираната на „ДОСТАВКИ БГ“ ООД административнонаказателна отговорност. Оспорва се установената от съда фактическа обстановка, като се твърди и маловажност на нарушението. Счита, че не е осъществен състав на административно нарушение, а в хода на производството са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Претендира присъждане на разноски, за които е представен списък по чл. 80 ГПК.

Ответникът по касация – началник отдел „Оперативни дейности“ С. в ЦУ на НАП, представляван от юрк. И., оспорва касационната жалба като моли решението да бъде оставено в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София град, IX-ти касационен състав, намира, че касационната жалба е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, срещу акт, подлежащ на касационно оспорване, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

С атакуваното съдебно решение е изменено описаното НП, с което на основание чл. 185, ал. 2 ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв. за нарушение на чл. 27, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, като съдът е изменил наказателното постановление в санкционната му част и е намалил размера на имуществената санкция на 500 лв., прилагайки разпоредбата на чл. 185, ал. 2, изр. второ, вр. ал. 1 ЗДДС.

За да обоснове този правен резултат, първоинстанционният съд е възприел изцяло описаната в него фактическа обстановка и е приел за безспорно установено извършването на посоченото нарушение от дружеството. Отречени са възраженията за допуснати процесуални нарушения, както и доводите за маловажност на нарушението.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Описаната в процесното наказателно постановление фактическа обстановка е следната: „на 03.09.2020 г. в 17.15 часа е извършена проверка на дружество „ДОСТАВКИ БГ“ ООД с ЕИК[ЕИК], като е изискано фискалното устройство, от което е издаден фискален бон за извършена доставка на храна на адрес: [населено място], [улица]. Същото е донесено /физически/ от доставчика на храна на адреса на проверката – [населено място], [улица], от който се извършва доставка на храна /взема се приготвената храна/ и се използва фискалното устройство „без стационарен обект“, като същото се позиционира временно на същия адрес и е собственост (стопанисва) на фирма „ДОСТАВКИ БГ“ ООД с ЕИК[ЕИК]. Представено е споразумение между фирма „ДОСТАВКИ БГ“ ООД с ЕИК[ЕИК] и „УОК ФУУД“ ООД с ЕИК[ЕИК] за доставка на поръчани храни. При проверката е извършена контролна покупка преди легитимиране на органите по приходите на храма. Храната е поръчана през платформа takeaway.com. Същата е на обща стойност 12.94 лв., доставена е на адрес [населено място], [улица] е заплатена в брой и лева от Е. П. – СИП. За доставената храна е издаден фискален бон № 009312/03.09.2020г. от фискалното устройство модел „Д. С. S01“, с индивидуален номер DY469574 и номер на фискалната памет 36562854, регистрирано в НАП с потвърждение № 4397332/23.01.2020 г. Установено е, че в издадения фискален бон продажбата на стоки – храната е отразена в група „А“ – за стоки и услуги, продажбите на които са освободени от облагане с данък, за стоки и услуги, продажбата на които се облагат с 0% ДДС, както и за продажби, за които не се начислява ДДС, вместо в група „Б“ – за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 20% данък върху добавената стойност, с което е осъществен състав на нарушение на чл. 27, ал. 2 вр. с ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства на Министерството на финансите“. За проверката е съставен протокол за извършена проверка № 0039179/03.09.2020 г. на основание чл. 110, ал. 4, вр. чл. 50, ал. 1 ДОПК.

От така възприетата фактическа обстановка съдът правилно е мотивирал извод за

законосъобразност на ангажираната отговорност на дружеството за извършено нарушение на чл. 27, ал. 2 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ.

Съгласно посочената разпоредба лицето по чл. 3 независимо дали е регистрирано или не по ЗДДС задължително регистрира всички продажби по данъчни групи съгласно ал. 1, в която е посочено, че лицата по чл. 3, с изключение на случаите, когато извършват дейност по чл. 28, са длъжни да регистрират всяка продажба на стока или услуга по данъчни групи според вида на продажбите: 1. група "А" - за стоки и услуги, продажбите на които са освободени от облагане с данък, за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 0 % ДДС, както и за продажби, за които не се начислява ДДС; 2. група "Б" - за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 20 % данък върху добавената стойност; 3. група "В" - за продажби на течни горива чрез измервателни средства за разход на течни горива; 4. група "Г" - за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 9 % данък върху добавената стойност.

Неоснователно в касационната жалба се твърди, че не ставало ясно от описанието на нарушението в АУАН и НП, за кои стоки и услуги се отнасят съответните групи. Видно от цитираната по-горе разпоредба, регистрирането в съответната група не се определя от вида на стоката или услугата, а от режима на данъчното ѝ облагане. С други думи, без значение е каква е конкретната стока, тъй като за коректното посочване на групата, в която се регистрира продажбата, релевантен е режима на данъчното облагане, относим към съответната продажба. В случая не се спори и касаторът не отрича, че в издадения фискален бон продажбата на стоки е отразена в група „А“ – за стоки и услуги, продажбите на които са освободени от облагане с данък, за стоки и услуги, продажбата на които се облагат с 0% ДДС, както и за продажби, за които не се начислява ДДС, вместо в група „Б“ – за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 20% данък върху добавената стойност.

Неоснователни са и възраженията за нарушения на процесуалните правила, в частност чл. 42, ал. 1, т. 3 и т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление съдържат всички необходими реквизити, като описанието на нарушението е достатъчно ясно и конкретно. Съставът на районния съд макар и лаконично е обсъдил въпросите за съдържанието на АУАН и НП и правилно е достигнал до извод, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са от категорията на съществените.

Не е налице и хипотезата на маловажен случай. Процесното нарушение е формално такова, като в състава му не е предвиден конкретен вредоносен резултат. Формалните нарушения застрашават обществените отношения чрез самото им извършване, поради което законодателят е извел защитата на тези отношения на един по ранен етап, при който не е необходимо да има реално настъпила вреда. Това са нарушения на просто извършване и нарушаването на конкретните правила обуславя ангажирането на административнонаказателната отговорност на съответния деец. В случая не се констатира наличие на многобройни или изключителни смекчаващи вината обстоятелства, като следва да се държи сметка, че отговорността на юридическите лица е безвиновна, обективна. Въпреки това, при наличие на конкретни факти и обстоятелства от обективната действителност могат да обусловят квалифицирането на дадено формално нарушение, извършено от юридическо лице, за маловажно. В конкретния случай това не е налице. Процесното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществен опасност от останалите нарушения от този вид. Съставът на

районния съд е обсъдил тези възражения и мотивирано ги е отхвърлил, което касационната инстанция намира за правилно и съответно на материалния закон.

Следва да се отбележи, че в случая съдът е изменил размера на наложената санкция поради наличие на обстоятелства за приложимост на изречение второ на чл. 185, ал.2 от ЗДДС, вместо изречение първо на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС. Нарушение на чл. 27, ал. 2, вр. ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. безспорно е налице – продажбата не е надлежно регистрирана за данъчни цели, но издаденият фискален бон отразява постъпилият приход, поради което правилно е прието, че нарушението следва да се санкционира в хипотезата на изречение второ на чл. 185, ал.2 от ЗДДС, което препраща към размерите на санкцията по ал. 1 на чл. 185 от ЗДДС. Обстоятелството, че законът предвижда по-леки наказания в случаите, когато липсват неотчетени приходи, не означава, че той въвежда резултата като елемент на фактическия състав на нарушението по чл. 185, ал.2 от ЗДДС, а само, че при определяне на наказанието законодателят е взел предвид степента на обществена опасност на нарушението в зависимост от това довело ли е то до увреждане на фиска или не. С определената от съда по-лека санкция е извършено налагане на по-благоприятно за дееца наказание, което е законосъобразно и явно справедливо в предвидения минимум от 500 лв.

Горното мотивира настоящия съдебен състав да формира решаващ извод, че не са налице наведените с жалбата касационни основания за отмяна. Проверяването съдебно решение като валидно, допустимо и правилно, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и своевременно заявеното от процесуалния представител на ответника искане за разноси, на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН в полза на Националната агенция за приходите следва да бъде присъдено възнаграждение за юрисконсулт, в размер на 80 лв.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1799 от 19.04.2023 г., постановено по НАХД № 14954/2021 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 18 състав.

ОСЪЖДА „ДОСТАВКИ БГ“ ООД да заплати на Националната агенция за приходите разноси за настоящата инстанция в размер на 80 /осемдесет / лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.